

1914-04-21

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Arkivplacering:
Mappe 140 nr. 23b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

sig værest af al. Tilgior j bedste ning tænke
 af i. Deen, men de r j med i. Mit. j vil
 lude Deen geeuine dette bro forelobig.
 Ang. vort fælle standpunkt, at træde ud,
 saa r det j andersledes bestemt, end at føle
 sig fri. Det r sø migst litten at træde ud i
 som det er en stor uligbeded at være i, men j
 me tilføje, at j har føet mere interesse for ordningen,
 ved at have med det lille vord at j gøre, saa
 j med mere kraft end tidligere ønsker den g
 ordningen af arbejderne (pjas - væmmer): gode
 hender, det bliue et langt prøue arbejde,
 med frim og tilbage, men at han en bestyrelse
 ikke gjør, det mas der en mand til. Umbesv
 berksom, Dees hengien
 Josephin Plooygaard.
 2/4 omstændene ikke j r nat. Mass en offentlig
 forklaring af mig ord vordt bestet, bekimder j tillet
 at lude. Himmom agter mig i et blad, for at j vil j
 j r nu kommet alidel, at j føde. Deen endte
 mig dette tillæg med et par ord om dens egen
 stilling. Derfor sø j vort til et vort ma. bry
 deler, og sø vil lade. j har vort tænket på
 m.

Høres Clemmensen! Mig bliver søgt T.M.
 Man og mere indviklet, mest for di
 Lilled bygge se sø andersledes på
 søerne. j kan ogs sø indse, at Kommun
 nal bestyrelsen har ret til indflydelse,
 spjøsmeht r for mig hvor mig, og om det
 er rigtigt for den søgt styld at forandre
 det peris. pæle punkt: tilkommet. Hux
 vi tog et mellem til ind og sø var dritter på,
 at sø var den søg i ordet for lange Tider
 og Jable tilfreds tillet, sø var det ikke
 mig in. ord, men j frygtet for, at om man
 pille en gang end dette per. ab. pæle punkt,
 sø pille man litten end det en anden
 gang, og sø her v. dem som her v. mas
 Lyde. j havde høit, at en direktør
 kunde klen arten, end at pæte ham i d,
 kunde jable for tilkommet forandret, (men
 det r nok. hurt fæld i egen tilfreds tillet for
 andry) og direktøren kunde v. sø et
 brudeled mellem Kommun og Besty
 relsen. Men Hølleren mente, at d. b. l.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 140 Nr. 23 B

vanskelyft at ordne, og j kan forstaa, at
Stillingen kunde blive vanskelyft for
en dretstov. Det j spalte med til, saafremt
o. s. v. saa felle j mig fri af mit løfte
om at ikke frisen, ved de stater for at j
vor styrke os: med at blive rædet overende,
for at forhale sagen, og saa den i udvalget.
Det x lykkes os, og for saa er at kende j
gødt forklare alværd, at m vor mødet
med min truedel næst, og j kunde gødt
gøe ind på et nyt løfte, men den stambde
bestyrrelses sag som helhed, vilde j nok
svakkes. Det x derfor det tredje næst i
komat på mig, er ~~vor sag~~ den og den?
Modparten vil endelig i bestyrrelsen
for både bygning og vedhold, og det x
j ikke altså at kinstens repræsentanter
har ret, at det x budet at de styrer, da
kan i hvert fald være saa glædelig uen-
ige. Emel Hamour mente, at j burde,

saa fremt j, ikke mente det saa bestemt med min
stilling til frisen, j da burde lade et lille ord
der om fælde til en ellers anden. Røder rødsse
mig derfor. J har nu allerede til Matheson
forklaret, at j da kan har sagt, at j i saa
fald, jøler mig fri i den sag, alltså ~~for~~ mig
frihed til at tage Stændpunktet. Om kan
opfatte dette som noget betragt, var j ikke.
Hamour kan måske også opfatte sin anden
i den retning, som noget betragt. Saa lørpe
det gemme, og jør det røge vinkning, men
det er det, skal det indes eller skal det gænge?
Matheson sagde, at Commune kunde i ikke
tilbage tage bevilgningerne grund af min
ord om at jøle mig fri, uden at trække
nærmere med mig om den sag. Jør derfor
ked af at være i denne for mig saa vanske-
lige sag, særlig at være den mest ydelsjærende
i striden, medens j vist x den mest medjødige
angående ordningen, den der kunde strække